

allerede i importvirksomhederne. Det er jo ret smart.

Kl. 14.40

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er der en anden medspørger, det er hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Uanset hvor meget umage ministeren gør sig, og jeg må sige, det var meget, så er der jo ikke nogen som helst tvivl om, at med den her omprioritering, som der lægges op til, hvor der skal tages flere prøver på importerede varer, er der andre områder, hvor der ikke bliver taget prøver. Det indrømmer ministeren jo også ganske åbenbart, ganske åbenlyst.

Det er så den sag, som ministeren skal forsøge at sælge her i Folketinget. Problemet er jo bare, at ingen tror på, at færre prøver får den konsekvens, som ministeren beskriver, for det er nemlig fuldstændig rigtigt, at nu flytter man også på det her område om, så man tager prøverne på importvarerne, og det vil sige, at det er på vores egne produktioner, man formentlig kommer til at slække på kontrollen.

Anderledes kan det jo ikke være, og det er jo det, der er gennemgående i hele den diskussion, vi har. Jeg er også sikker på, at der står i ministerens papirer, at sådan er virkeligheden, og jeg synes bare, ministeren stille og roligt skal erkende, at vi ønsker en bedre kontrol på importerede varer, men at konsekvensen af det på grund af regeringens nedskæringer, besparelser, er, at vi så må forringe på andre områder.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er utroligt at høre.

Jeg tror, at det nu er femte gang, at et socialdemokratisk medlem af Folketinget i løbet af 10 minutter rejser sig op og taler om besparelser og nedskæringer. Jeg vil sige det én gang til til hr. Jens Peter Vernersen: Der bliver ikke sparet en krone – ikke en krone. Vi omprioriterer.

Det kan godt være, Socialdemokratiet har den opfattelse, at forandringer er af det onde. Vi må ikke lave noget som helst om, ikke engang hvis vi føler, vi kunne gøre tingene bedre, må vi prøve at gøre tingene bedre. Alt skal være, som det altid har været.

Så siger hr. Jens Peter Vernersen, at jeg nu indrømmer, at man skærer ned nogle steder. Det er jo ikke noget, jeg indrømmer. Det har jeg jo

selv skrevet i et brev til Folketinget. Som fru Mette Gjerskov lige læste op, så skriver jeg udtrykkeligt:

Vi skærer ned nogle steder for at løfte niveauet andre steder.

Men det er jo ikke sådan – for sådan synes jeg, jeg hørte hr. Jens Peter Vernersen – at vi nu skærer ned i primærproduktionen. Tværtimod. Hvis hr. Jens Peter Vernersen læser papiret, vil han se, at vi øger prøverne i primærproduktionen. Sådan er det. Fødevarerens sikkerheden bliver bedre, vi laver forandringer til det bedre. Hvis man ikke kan lide forandringer, ja, o.k., så må man jo have det synspunkt.

Jeg vil gerne prøve at gøre tingene bedre, men det synes Socialdemokratiet åbenbart er en uskik. Det er vi uenige om.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt sige til ministeren, at det nærmer sig uforsømmethed, når man påstår, vi ikke vil gøre det bedre. Det er tværtimod os, der hele tiden har sagt: Det er ikke godt nok, hvad der foregår. Det er os, der har påpeget gang på gang, hvordan man overskrider reglerne, hvordan man har fødevarer i virksomhederne, der ikke er orden.

De fødevarer ønsker vi selvfølgelig kontrolleret med det system, der er, og det er altså ikke nok, at ministeren så kommer her og siger: Nu skal vi lave en bedre kontrol på importerede fødevarer, og så er det i øvrigt ligegyldigt med alle de andre. Det er jo konsekvensen af det her.

Enhver kan jo se, hvis man ser på finansloven, hvad det er for et ridt, vi er ude i. Der sker selvfølgelig nedskæringer år for år, og der sker reduktion i personellet vel i størrelsesordenen 150 i den tid, vi har haft en VK-regering, og det er klart, at når man så skal have disse ting gennemført, er man selvfølgelig også nødt til at gøre det på kontrolindsatsen, som man er i gang med her. At der så samtidig sker en omlægning, gør jo sådan set, at det hele bliver endnu værre.

Jeg vil godt sige til ministeren bare sådan for den ordens skyld: Altså, de der uforsømmetheder om, hvad vi vil gøre bedre på området, og hvad vi ikke vil, og hvad vi står fast i, synes jeg, man skal stoppe. Jeg synes, man skal forholde sig til sagen og så erkende, at vi gang på gang har tilkendegivet, presset på, er kommet frem med de problemer, der er. Sådan er det. Det er jo bestemt ikke ministeren, der er gået foran. Vi har måttet slæbe ministeren frem i den her sag gang